

El culte reial a la personalitat no és un poema

written by Pau Miserachs | 4 d'abril de 2020

Durant anys molts han lloat una monarquia que es va presentar com la del canvi polític i la primera amnistia. Ara descobrim que aquell personatge que per ser rei havia trencat amb el seu pare, s'ha dedicat a llaurar el territori de les comissions i la vida de plaer.

Aquesta monarquia creada per la dictadura sempre ha viscut a part del poble, gaudint d'un palau i d'una fanfàrria incongruent pels temps de la democràcia.

L'actual Felip encara no l'hem vist donant ànims als moribunds ni als que moriran per l'acció de la Covid-19. No consta que hagin visitat cap hospital, no tan sols els que estan en construcció.

Però sí que ens hem fartat de veure fotos i reportatges televisius dels Borbons a les places de braus, en actes de desfilades militars i recepcions a Palau. El cost de les passejades i vacances reials en els llocs que són patrimoni de l'Estat no es fa públic. Val més, potser.

Però les històries de vodevil de l'actual emèrit ens han tret de polleguera a la ciutadania després de constatar que la seva monarquia és dubtosa en el tracte democràtic i respecte de les llibertats i drets humans.

Ara, cada vegada que Felip surt fent un discurs o un missatge, les cassolades de desgrat no es fan esperar. A Catalunya les enquestes donen per fet que la majoria del poble és partidari d'una República. La monarquia no té futur tal com està dissenyada a la Constitució de 1978.

Molesta cada vegada més el culte a la personalitat d'aquesta

monarquia, sia per exhibició, sigui per golafreria, sigui per operacions d'imatge. La monarquia es fica en política i intenta dissimular que és una monarquia corrupta.

No ens hauríem imaginat mai en el moment de la Transició que en Joan Carles de Borbó arribés on ha arribat. Era impensable que aquell jove que deia apostar per la democràcia acabés per aprofitar la bona fe de tots els ciutadans per constituir uns estalvis de jubilat. El seu fill sembla que no es queda enrere.

La monarquia borbònica no és objecte de poesia perquè ha arribat al diletant temps de la desconfiança i la corrosiva paraula de Jaume Peñafiel que va explicant coses i fets que diu que sap. Tampoc s'escapa de les crítiques de Peñafiel la reina emèrita Sofia. Vol dir això que tots els Borbons i família tenen molt per tapar?

Activar el culte a la personalitat dels monarques espanyols ha semblat que seria el millor antídote per esvair la desgràcia i presentar una imatge d'acord amb els canons del seu lloc oficial a la història. El moment buscat per rentar la imatge de Felip VI ha sigut el pitjor i el més inoportú.

Per què segueixen allunyats del poble que diuen servir i fugen de posar-se bata, mascareta i guants per anar als hospitals. Aquesta si seria una operació de neteja d'imatge més positiva que les notícies de Jaume Peñafiel. Els uniformes, les recepcions i les desfilades no fan pàtria.